

[Boligministeren]

Jeg tror, det var hr. Mejdahl, der var inde på, at man jo ikke udelukkende kan se byggebranchens aktivitet i forhold til byggeri af boliger, men at det i lige så høj grad bør ske i forhold til erhvervsbyggeri, som vi på det seneste igen har set er noget der er for opadgående. Det er uhyre positivt.

Selvfølger vil også en øget vedligeholdelse, dels den vedligeholdelse, som sker af de enkelte ejendomme, dels også den byfornyelse, som måske ikke så mange har været inde på, men som jo dog indgår i Boligministeriets udkast til finanslov, blive opprioriteret, nemlig fra de i dag 1,6 mia. kr. til et forslag om 2 mia. kr. Det er noget, som vil kræve ganske meget arbejdskraft. Netop vedligeholdelse og byfornyelse er noget, der erfaringsmæssigt sætter mange mennesker i arbejde, og det synes jeg man skal se i sammenhæng.

Må jeg så nævne et punkt, som det egentlig undrer mig at slet ingen ordførere har været inde på: Det, vi i dag i meget høj grad også skal se på – og det gælder ikke mindst inden for denne branche – er måske endda ikke så meget, hvad vi bygger, hvad vi laver af byggevarer inden for vores eget lille lands grænser, men det er, når vi nu taler beskæftigelse, muligheden for, at vores eksport kan fortsætte den stigning, som jeg er glad for at sige at den er inde i.

Vi er faktisk oppe på det højeste niveau, vi har været på inden for byggeeksportområdet siden 1980. Byggeeksporten udgør for øjeblikket 10–11 pct. af den samlede eksport. Det er omkring 20 mia. kr., og vi regner med en stigning næste år. Og dér bør naturligvis ikke mindst en forening som Entreprenørforeningen med udsigten til det indre marked og også med udsigten til at vinde indpas i markeder længere borte end det indre – skal vi kalde det det ydre marked – så sandelig have sin opmærksomhed henvendt på, at her gælder det om at få indledt det samarbejde, her gælder det om at få dyrket de eksportmuligheder, som byggebranchen i lige så høj grad skal benytte sig af som af det hjemlige marked, hvor man nok i en årrække – må jeg sige det på den måde – har været lidt forvænt. Det var så nemt at gå ud og bygge almennyttige, støttede boliger. Det vidste man kom i en kvote, som kunne være 8.000 det ene år og 9.000 det andet – vi nåede sågar forrige år op på 10.000. Men så gælder det altså om at søge nye veje, og derfor denne opfordring, også til vores bygge-

folk, om ikke bare at se på indlandet, men så sandelig også dyrke de beskæftigelsesmæssige muligheder i udlandet, som vi både kan og skal leve af.

Der har været talt en hel del om de subsidieordninger, som er gældende inden for boligområdet, såvel den individuelle boligstøtte som støtten til nybyggeriet. Det er tal, som enhver ansvarlig politiker bør forholde sig til.

Vi regner i indeværende år med, at der til disse subsidieordninger afsættes omkring 10 mia. kr. Det er et tal, som indtil århundredskiftet – årtusindskiftet må det vist blive – forventes at stige til 15 mia. kr., altså en 50 pct.s stigning. Det er der ingen af Folketingets partier der bare kan sætte sig ned og trække på skuldrene ad og sige: Nå ja, men det er altså udviklingen, og det accepterer vi. Man bliver nødt til at have et standpunkt til, om det er muligt at ændre på dette, sådan at vi fortsat kan tage de sociale hensyn i vores boligpolitik, som skal tages, men dog alligevel gøre det muligt for hver enkelt familie selv at føle et ansvar for, at den betaler om ikke andet så en vis rimeligt stor del af sin husleje, og det uanset hvilken type bolig man bor i.

Det er også det, den boligpolitiske redegørelse tager stilling til bl.a. i forbindelse med vedligeholdelsen og også i forbindelse med udligning af det huslejespænd, jeg har været inde på. Man kunne således forestille sig, at man kunne nærme sig en sådan udligning – for det er ikke noget, man kan gøre fra den ene dag til den anden. Der er mange hensyn at tage til de mennesker, som bor i disse boliger. Man kunne over en årrække tage af de midler, som bliver afsat til vedligeholdelse, så de kunne bruges til gavn også for de mennesker.

Fru Kirsten Jacobsen kom med nogle beske bemærkninger, som jeg for den sags skyld ikke kan være uenig med fru Kirsten Jacobsen i, om, hvorfor disse penge så ofte skulle hensættes til forskellige former for fonde – det er Landsbyggefonden for det almennyttige byggeris vedkommende, det er Grundejernens Investeringsfond for så vidt angår det private.

Der er nok ikke andre muligheder end Landsbyggefonden for det almennyttige byggeris vedkommende, men jeg er da parat til at se på, om der er andre muligheder, når det gælder pengene inden for de private boliger for så vidt angår hensættelserne til vedligeholdelse. Jeg kan nemlig være enig med fru Kirsten Jacobsen